

- β) Πρέπει το άρθρο 20 ΣΛΕΕ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαγορεύει σε κράτος μέλος να αρνηθεί σε υπήκοο τρίτης χώρας, του οποίου ο/η σύζυγος είναι πολίτης της Ενώσεως, τη διαμονή στο κράτος μέλος διαμονής του/της συζύγου, του οποίου την ιθαγένεια έχει, και δη και στην περίπτωση που ο πολίτης της Ενώσεως δεν εξαρτάται από τον υπήκοο τρίτης χώρας σε σχέση με τη διατροφή του; (Σημείωση: προσφεύγοντες V. Heiml και I. M. Maduik)
- γ) Πρέπει το άρθρο 20 ΣΛΕΕ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαγορεύει σε κράτος μέλος να αρνηθεί σε ενήλικο υπήκοο τρίτης χώρας, του οποίου η μητέρα είναι πολίτης της Ενώσεως, τη διαμονή στο κράτος μέλος διαμονής της μητέρας, του οποίου την ιθαγένεια έχει, και δη και στην περίπτωση που η πολίτης της Ενώσεως δεν εξαρτάται μεν από τον υπήκοο τρίτης χώρας σε σχέση με τη διατροφή της, πλην όμως ο υπήκοος τρίτης χώρας εξαρτάται από την πολίτη της Ενώσεως σε σχέση με τη διατροφή του; (Σημείωση: προσφεύγων A. Kokollari)
- δ) Πρέπει το άρθρο 20 ΣΛΕΕ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαγορεύει σε κράτος μέλος να αρνηθεί σε ενήλικη υπήκοο τρίτης χώρας, της οποίας ο πατέρας είναι πολίτης της Ενώσεως, τη διαμονή στο κράτος μέλος διαμονής του πατέρα, του οποίου την ιθαγένεια έχει, και δη και στην περίπτωση που ο πολίτης της Ενώσεως δεν εξαρτάται μεν σε σχέση με τη διατροφή του από την υπήκοο τρίτης χώρας, πλην όμως η υπήκοος τρίτης χώρας λαμβάνει διατροφή από τον πολίτη της Ενώσεως; (Σημείωση: προσφεύγουσα D. Stevic)
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως σε κάποιο από τα ανωτέρω ερωτήματα:
- Αποτελεί η απορρέουσα από το άρθρο 20 ΣΛΕΕ υποχρέωση των κρατών μελών να επιτρέπουν τη διαμονή υπηκόου τρίτης χώρας δικαίωμα διαμονής το οποίο πηγάζει απευθείας από το δικαίο της Ενώσεως ή αρκεί το κράτος μέλος να αναγνωρίσει δικαίωμα διαμονής στον υπήκοο τρίτης χώρας κατά τρόπο συστατικό σχετικού δικαιώματος;
- 3) α) Στην περίπτωση κατά την οποία η απάντηση στο δεύτερο ερώτημα είναι ότι υπάρχει δικαίωμα διαμονής βάσει του δικαίου της Ενώσεως:
- Υπό ποιες προϋποθέσεις δεν υφίσταται κατ' εξαίρεση το αρυόμενο από το δικαίο της Ενώσεως δικαίωμα διαμονής, ήτοι υπό ποιες προϋποθέσεις μπορεί να μην αναγνωριστεί σε υπήκοο τρίτης χώρας το δικαίωμα διαμονής;
- β) Στην περίπτωση κατά την οποία, βάσει της απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, αρκεί να αναγνωριστεί δικαίωμα διαμονής στον υπήκοο τρίτης χώρας κατά τρόπο συστατικό σχετικού δικαιώματος:
- Υπό ποιες προϋποθέσεις μπορεί να μην αναγνωριστεί στον υπήκοο τρίτης χώρας –παρά το γεγονός ότι υφίσταται κατ' αρχήν υποχρέωση του κράτους μέλους να του επιτρέψει τη διαμονή– το δικαίωμα διαμονής;

- 4) Στην περίπτωση που δεν αντιβαίνει στο άρθρο 20 ΣΛΕΕ να μην επιτραπεί στον υπήκοο τρίτης χώρας, ο οποίος βρίσκεται στην κατάσταση του M. Dereci, η διαμονή στο κράτος μέλος:

Απαγορεύει το άρθρο 13 της αποφάσεως 1/80 του συσταθέντος με τη συμφωνία συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας συμβουλίου συνδέσεως σχετικά με την ανάπτυξη της συνδέσεως ή το άρθρο 41 (1) του πρόσθετου πρωτοκόλλου το οποίο υπεγράφη στις Βρυξέλλες στις 23 Νοεμβρίου 1970 και το οποίο εγκρίθηκε και επικυρώθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2760/72 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1972, το οποίο κατά το άρθρο του 62, αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της συμφωνίας συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας, σε μια περίπτωση όπως είναι αυτή του M. Dereci, να διέπεται η πρώτη είσοδος Τούρκων υπηκόων από αυστηρότερους εθνικούς κανόνες από αυτούς που ήδη είχαν ισχύσει κατά το παρελθόν για την πρώτη είσοδο Τούρκων υπηκόων, μολοντί οι εν λόγω εθνικές διατάξεις, οι οποίες καθιστούσαν ευχερέστερη την πρώτη είσοδο, τέθηκαν σε ισχύ μετά την ημερομηνία κατά την οποία οι προαναφερθείσες διατάξεις που αφορούσαν τη σύνδεση με την Τουρκία απέκτησαν ισχύ για το κράτος μέλος;

(1) ΕΕ 1972, L 293, σ. 4.

### Προσφυγή της 3ης Ιουνίου 2011 — Βασίλειο της Ισπανίας κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-274/11)

(2011/C 219/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

#### Διάδικοι

Προσφεύγων: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: N. Díaz Abad)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

#### Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση 2011/167/ΕΕ του Συμβουλίου (1)
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

#### Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

- 1) **Κατάχρηση εξουσίας λόγω προσφυγής σε ενισχυμένη συνεργασία**, καθόσον δεν επιδιώκεται η συμμετοχή όλων των κρατών μελών, αλλά ο μηχανισμός αυτός τέθηκε σε εφαρμογή, προκειμένου να αποτραπούν οι διαπραγματεύσεις με συγκεκριμένο κράτος μέλος, εξαναγκάζοντάς το να εξαιρεθεί από την ενισχυμένη συνεργασία, και καθόσον οι εν προκειμένω επιδιωκόμενοι σκοποί θα μπορούσαν να είχαν επιτευχθεί μέσω ειδικής συμφωνίας κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 142 ΣΕΔΕ (2).

- 2) **Προσβολή του δικαιοδοτικού συστήματος της ΕΕ**, καθόσον δεν προσδιορίστηκε το εφαρμοστέο σύστημα επιλύσεως των διαφορών όσον αφορά ορισμένους τίτλους που διέπονται από το δίκαιο της Ένωσης.
- 3) **Επικουρικός**, σε περίπτωση που το Δικαστήριο κρίνει ότι χωρεί προσφυγή στην ενισχυμένη συνεργασία και ότι είναι δυνατό να θεσπιστεί ουσιαστικό ρυθμιστικό πλαίσιο σχετικά με τίτλους διεπόμενων το δίκαιο της Ένωσης χωρίς να υπάρχει σύστημα επιλύσεως των σχετικών με τους τίτλους αυτούς διαφορών, το Βασίλειο της Ισπανίας φρονεί ότι **δεν πληρούνται οι απαραίτητες προϋποθέσεις για την ενισχυμένη συνεργασία**, και για τον λόγο αυτό συντρέχουν οι εξής λόγοι ακυρώσεως:
- 3.1. **Παράβαση του άρθρου 20, παράγραφος 1, ΣΕΕ**, καθόσον η ενισχυμένη συνεργασία δεν συνιστά εν προκειμένω την έσχατη λύση ούτε εξυπηρετεί τους σκοπούς που προβλέπει η ΣΕΕ, και καθόσον αφορά τομείς που αποκλείονται από την ενισχυμένη συνεργασία λόγω του ότι πρόκειται για αποκλειστικές αρμοδιότητες της ΕΕ.
- 3.2. **Παράβαση του άρθρου 326 ΣΛΕΕ**, καθόσον η ενισχυμένη συνεργασία προσβάλλει εν προκειμένω την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων, θίγει την εσωτερική αγορά και την οικονομική, κοινωνική και εδαφική συνοχή, επιδρώντας αρνητικώς στις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών και στρεβλώνοντας τον ανταγωνισμό.
- 3.3. **Παράβαση του άρθρου 327 ΣΛΕΕ**, καθόσον η ενισχυμένη συνεργασία δεν σέβεται τα δικαιώματα του Βασιλείου της Ισπανίας το οποίο δεν συμμετέχει σε αυτήν.

---

(<sup>1</sup>) Απόφαση 2011/167/ΕΕ του Συμβουλίου, της 10ης Μαρτίου 2011, για την έγκριση ενισχυμένης συνεργασίας στον τομέα της δημιουργίας ενιαίου καθεστώτος προστασίας των ευρεσιτεχνιών (ΕΕ L 76, σ. 53).

(<sup>2</sup>) Σύμβαση για τη χορήγηση των ευρωπαϊκών διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας της 5ης Οκτωβρίου 1973.